

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata vt
Sacramento, & vt sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-vnctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

De Iubilæo extraordinario, qui pro duabus hebdomadis conceditur. §. 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

§. III.

De Iubileo extraordinario qui pro duabus hebdomadis conceditur.

1. Expenditur modus concessionis huius iubilii.
2. *Quae necessaria sint ad illius consecutionem ex communi sententia.*
3. *Aliqui existimant, se bis obtinere hunc iubileum posse.*
4. *Sed oppositum verius est.*
5. *Obtento Iubileo in prima hebdomada, negant plures, se absolui posse in secunda à reſeruat, si in ea incidit.*
6. *Satis probabile est oppositum.*
7. *Tempore Iubili commutationem votorum facere potes reſeruando designationem naturae subrogata in aliud tempus.*
8. *Si manifestata sunt vota tempore iubilii, dilatataque est commutatio ob causam, postmodum fieri potest.*
9. *Etiā vota oblata transacto tempore iubilii commutari possunt.*
10. *Potes obtinere absolutionem à reſeruat, & commutationem votorum, antequam alia opera in iubileo iniuncta exequaris.*
11. *Obtenta absolutione à reſeruat, & votorum commutatione, si non conſequeris iubileum, non reuincis.*
12. *Ei, qui iubileum non fuit consecutus, nequeunt transacto tempore iubilii vota commutari, aut absolutio à reſeruat concedi.*
13. *Obtenta absolutione à reſeruat, vel votorum commutatione, teneris in probabili sententia sub graui culpa iubileum querere. Sed rectius alij negant.*
14. *Non est opus, praedictam votorum commutationem in confessione fieri.*
15. *A reſeruat commissis fiducia iubilii plures negant te absolui posse.*
16. *Rectius alij affirmant.*
17. *Fii Satis opposita rationi.*
18. *Omnia opera pro consecutione huius iubilii in eadem hebdomada praestari debent ex ſecutori sententia.*
19. *Verius est fieri posse in duplici illa hebdomada.*
20. *Satis est opposita rationi.*
21. *In quolibet loco obtinere iubileum potes.*

1. Post annum Romanum iubilii, post coronationem Pontificis, & praecipue cum Ecclesia aliqua graui persecutione, & labore urgetur, solet Pontifex concedere his, qui processibus ab Ordinario indictis assistunt, vel Ecclesias, seu Ecclesiam ab ipso designatam visitauerint, ibique preces pro exaltatione fidei, & haereseum extirpatione, Principumque Christianorum pace, & concordia deuote fuderint, sacraque Eucharistiam primo, vel secundo Dominico, vel alio die ex dictis duabus hebdomadis susceperint, eleemosynamque pro cuiusque deuotione tribuerint, ieiunauerintque feria quarta, sexta & sabbatho vnus ex duabus hebdomadis, indulgentiam plenariam, sicuti in anno sancto iubilii Romani. Quod si aliquis ob infirmitatem, vel professionem, aliamve causam non poterit praedicta exequi, conceditur facultas Confessori, omnia, & singula in opus pium, pro se sibi visum fuerit, commutandi. Deinde praedicto Confessori ab Ordinario approbato, delegatur potestas absoluenti ab omnibus censuris, & poenis à iure, vel ab homine in foro conscientiae, & à quibuscumque criminibus quantumuis grauibus, etiam contentis in Bulla Cenae. Denique datur facultas commutandi quaelibet vota, excepto voto castitatis, & Religiosis.

Pro explicacione praedicti iubilii aliqua praemitenda sunt, in quibus Doctores conueniunt: deinde dissoluenta, in quibus dissentiunt.

2. Pro consecutione iubilii tibi necessarium est, processioni assistere, vel Ecclesiam, seu Ecclesias designatas deuote visitare, & preces ibi fundere pro augmento fidei, haereseum extirpatione; Christianorum Principum pace. Deinde debes eleemosynam tribuere, non qualem exigit tuus status, (et si id contentat; sed tua deuotioni commensurata, ut bene notauit Emmanuel Sa verbo, *indulgentia, numer. 4.* Item, opus tibi est, feria quarta, sexta, & sabbatho ieiunare, esto adoleſcens sis, vel senex: quia hoc non est praecipuum, sed consilium pro concessione indulgentiae requisitum, ut bene Layman. *tractat. 7. cap. 8. dub. 8.* Et licet regulariter, cum aliquod opus penale iniungitur, non veniat intelligendum opus penale alias debitum, sed opus penale liberaliter factum: at in huiusmodi iubileo consuetudo obrinat executione operum alias debitorum fieri satis, cum saepe videamus praedictum iubileum publicari in hebdomada quatuor Temporum, & in Quadragesima, & in

hebdomada sancta. Quapropter Communione paschali, & ieiuniis ex praecipuo debitis, & debitis ex voto te posse iubileum obtinere, ut dixit Henriquez *libr. 7. cap. 10. numer. 5.* Paulus Comitoli. *libr. 1. qq. moral. quaeſt. 38.* Laymann. *libr. 5. summ. tractat. 7. cap. 8. in fine, dub. 6. numer. 15.* Praeterea teneris communicare primo Dominico, vel alio die sequentis hebdomadae. Pro quo aduerte, ad communionem suscipiendam, Ecclesiam visitandam, eleemosynamque concedendam, tres dies Dominicos in hoc Iubileo tibi esse concessos: nam, cum praedictus iubiliius spatio duarum hebdomadarum duret, seu, ut aliis placet, quindecim diebus, & Dominica dies non solum sit principium sequentis hebdomadae, sed finis praecedentis; medium enim est inter utramque hebdomadam; sit sane tres Dominicas in praedicto spatio contineri: sicuti aduertetur Henrici. *libr. 7. cap. 10. numer. 8.* Benzoni. *libr. 4. cap. 2. different. 5.* Layman. *tractat. 7. cap. 8. numer. 7. dub. 2.* Quinimo, si diligenter feceris secunda Hebdomada, affirmant Henriquez & Lazmann. te Communionem differre posse in aliquem diem tertiae hebdomadae sequentis: quod mihi nullo modo probatur: quia Gregorius XIII. Paulus V. & Urbanus VIII. in iubilii concessis expressè affirmant, Communionem faciendam esse primo die Dominico post iubileum indictum, vel sequenti, vel aliquo die illarum duarum hebdomadarum. Alias hoc iubileum non spatio quindecim dierum, sed plurius durasset: siquidem opus praecipuum, quod praecipuum est, post illos quindecim dies differri potest. Illud vero est certum, necessarium non esse pro iubilii consecutione, Communionem reliquis operibus iniunctis praemittere, sed potes praemittere, vel postponere, prout tibi placuerit. Aliis placet consultius esse praemittere, ut ex fructu per communionem acquisito reliqua opera digniora fiant. Aliis è contrà postponere, ut omnia opera iniuncta ad facram communionem disponant, qua suscepta securius indulgentia obtineatur. Quod ergo curare debes, maxime est, ut liber à peccato mortali te grauium sentias, expedit ante omnia confessionem praemittere, quam non solum post iubileum indictum, sed ante illius iurisdictionem, vno, vel altero die facere potes iuxta receptam consuetudinem, teste Laymann. *dicto cap. 8. dub. 1. n. 6.* neque postmodum teneris confessionem repetere, si in mortale non incidas. Haec sunt fere ab omnibus recepta, dubia autem sunt.

3. Primò, an non tantum semel, sed bis, obtinere iubileum possis, si opera iniuncta bis praestes, ut verè praestari possunt in qualibet hebdomada? Affirmat Henriquez *libr. 6. de penitentia, cap. 16. numer. 3.* & *libr. 7. de indulgent. cap. 11. in princip. Rodrig. tom. 2. summ. cap. 184. numer. 14.* eò quòd beneficium Principis late sit interpretandum, quantum verba pertinentur: at verba, in quibus praedictus iubilii conceditur, hanc admittunt interpretationem: quippe conceditur indulgentia omnibus illis, qui praecipua opera in vna ex duabus hebdomadis fecerint. Ergo, si reperas ea opera in secunda hebdomada, ea praestas in vna ex duabus hebdomadis. Ergo indulgentiam consequeris.

4. Sed oppositum longe verius existimo. cum Suarez *1. 4. de penitent. disp. 57. sect. 1. numer. 7.* & *10. 2. de relig. lib. 6. de voto, cap. 16. numer. 17.* Nauarr. *not. 31. numer. 36.* Layman. *tract. 7. cap. 8. numer. 8.* Bonacin. *disp. 5. de penitent. quaeſt. 7. p. 5. §. 2. numer. 17.* & *disp. 6. de indulgent. quaeſt. 1. p. 5. numer. 32.* Sanchez. *4. de voto, cap. 54. numer. 30.* Et constat ex his quae diximus punct. 8. *difficilis. 5.* ubi probatum reliquimus, indulgentiam pro limitata, breuique tempore concessam, etiam si indefinitè concedatur, non posse saepius obtineri: quia ea determinatio temporis indicat Pontificis voluntatem eam semel tantum concedendi. Sed praeterea in praesenti, ex forma concessionis efficaciter haec voluntas probatur. Non enim Pontifex inquit: obtineat indulgentiam, qui in vna & altera hebdomada opera iniuncta praestiterit, neque absoluet, & indefinitè dixit: Obtineat indulgentiam in illis duabus hebdomadis, sed expressè ait: *Obtineat indulgentiam, qui prima hebdomada post publicationem, vel in sequenti post illam. quae dilunctiua manifestè indicat, in vna tantum hebdomada obtinere posse. Et paulò inferius inquit, hac vice tantum.* Non igitur pluries, sed semel tantum concedere Indulgentiam intendit. Et ex his soluitur oppositum fundamentum.

5. Secundo dubitabis, an obtento iubileo in prima hebdomada, possis absolui in secunda à casibus reſeruat, si forte in aliquem eo tempore incidit, & commutationem obtinere de vris in ea hebdomada factis: Suarez, Layman, Bonac. *locis allegatis, numer. 28.* quibus adhæret Sanchez *1. 4. de voto, cap. 64. numer. 28.* eò quòd haec potestas absoluenti à reſeruat, & commutandi vota, concedatur occasione indulgentiae consequendae, qui finis comparatione tui cessat, cum iam indulgentiam obtinueris. Item, tibi iam est finitum tempus iubilii, sed eo finito, uti non potes facultate

tate in eo concessa absolventi à referuatis, & commutandi vota. Ergo, &c.

6. Nihilominus satis probabile existimo, te posse absolui ab eo casu referuato, in quem secunda hebdomada incidit, & communicationem voti eo tempore facti obtinere. Sic docuerunt Henriquez, & Rodrig. *suprà* Reginald. lib. 8. num. 64. Grassis de indulgent. cap. 5. numer. 32. Mouer, non ex eo, quòd indulgentia iterum quaeri non possit, si supponamus, verè acquisitam esse; sed ex eo quòd hæ facultates, etsi occasione indulgentiæ concedantur, pro toto eo tempore, quo iubilium à populo Christiano obtineri potest, videntur concedi. Neque expedit, has facultates astringi ad singularem cuiusque modum procedendi in indulgentiæ consecutione. Alias neque intra eandem hebdomadam post finita opera iniuncta absolui possit ab aliquo casu referuato, si forte in illum incidit; neque voti commutationem obtinere: quod ipse Thom. Sanch. d. cap. 54. num. 28. non cedit: & sicut ipse affirmat, spatium totius hebdomadæ reputandum esse tempus pro concessione iubilii in ordine ad absolutionem à referuatis, & votorum communicationem, tamen si breviori tempore obtentum sit: sic affirmare debet de voto tempore, in quo iubilium obtineri potest. præterea harum facultatum concessio independens est ab indulgentiæ concessione, etsi occasione illius facta fuerit; nam, vt *suprà* diximus punct. 6. esto indulgentiæ concessio nulla sit ob defectum causæ, concessio tamen facultatum valida est. Non ergo ex eo, quòd indulgentiam quaerere nequeas, inferendum est, prædictis facultatibus vt non posse. Deinde quis agnoscat te indulgentiam obtinuisse, tamen si opera præscripta feceris? Certè Deo tantum cognitum est. Præstat ergo, vt eadem opera repetas in sequenti hebdomada: fortè enim consequeris indulgentiam, quam, in prima non obtinueris. Non igitur est credendum, Pontificem hanc repetitionem, vt potè maxime salutarem, impedire velle, tollendo facultates in prædicto iubilio concessas: sed potius præsumi debet, velle fideles ad eam repetitionem mouere, & iurare prædictarum facultatum concessio. Et per hæc satis factum est oppositæ rationi.

7. Tertiò dubitabis, an necessariò votorum commutatio tempore iubilii faciendâ sit; Quia in te mihi certum est, te posse tempore iubilii commutare vota in eam materiam, quam ipse, vel alius vir doctus postmodum iudicauerit expedire: quia eo casu commutatio intra tempus iubilii essentialiter perficitur: quia materia commutationis, saltem in genere subrogatur tamen si in particulari, & expressè non determinetur, quod non videtur necessarium, vt rectè Man. Rodrig. in addit. ad Bullam, §. 9. num. 115. Vivald. *candelabr. Sacrament.* 3. part. cap. 14. num. 40. Grassis 1. p. decis. lib. 4. cap. 35. numer. 47. Sayo in clauis regia. lib. 6. cap. 12. m. 21. in fine, quos refert, & sequitur Sanch. lib. 4. de voto, cap. 54. num. 31. & num. 32. optimè aduertit, reum non esse voti, qui illud violaret, antequam Confessor, -l vir doctus materiam subrogandam determinaret, quia illud votum verè commutatum fuit, & consequenter extinctum.

8. Secundo ferè certum existimo, si consecutus iubilium intra consecutionis tempus à te postulet votorum commutationem illis saltem in genere expressis, vt verò vt rem maturè consideres, & commutationem rectè præstes, differes post iubilii tempus, optimè commutationem facere posses: quia ea petitione, & votorum manifestatione causâ inchoata est, & iudiciationem obtinueris, quam potes commodo tempore exercere. Sic docet Suar. t. 2. de relig. tract. de voto, lib. 6. cap. 16. m. 15. Sanch. lib. 4. de voto, cap. 54. m. 34. & seqq.

9. Quocirca difficultas præcipua est, an, si tempore iubilii oblitus fuisti votorum commutationem petere, posses eo finito postulare? Et quidem si opera iniuncta ad consecutionem iubilii non præstitisti, omnes conveniunt, te non posse commutationem postmodum petere: quia nullum ius acquisisti: quippe prædicta potestas ob iubilium conceditur: & tradi Sanch. lib. 4. de voto, cap. 54. num. 46. & 51. At, si iubilium es consecutus, variant Doctores, Man. Rodrig. tom. 2. sum. cap. 184. num. 15. Suar. lib. 6. de voto, cap. 16. num. 14. Layman. lib. 5. sum. tract. 7. cap. 8. dub. 3. num. 9. in fine, negant, eò quòd, finito iubilio, finiuntur priuilegia, quæ ob illius consecutionem conceduntur. Nihilominus oppositum verius existimo cum Sunica *quæst.* 5. de voto, num. 39. Henric. lib. 7. de indulgentiis, cap. 11. num. 4. Emman. Sà verbo, indulgentia, num. 4. Sayo in clauis regia, lib. 6. cap. 11. num. 17. Sanch. lib. 8. de matr. disp. 15. num. 27. & lib. 4. de voto, cap. 54. num. 19. Ratio est: quia Pontifex in hoc iubilio solum operibus iniunctis præscripsit tempus, in quo exequenda erant, vt constat ex illis verbis: *Prima hebdomada, vel altera sequenti à die publicationis.* At facultati absolventi à referuatis, commutandisq; vota nullum tempus præscripsit: sed absolute inquit: *Cōcedimus, vt possint hac vice tantum idoneos Presbyteros approbare, qui eorum confessionibus diligenter auditis, licitò* Ferd. de Castro, Sum. Mor. Pars. 1 V.

valeant illos absoluerè, &c. ac vota commutare, &c. Ergo iubilii consecutione priuilegium obtinueris, tum absolventi à referuatis vsque ad tempus iubilii inclusivè commissis, tum obtinendi commutationem votorum, quæ fuerint vsque ad prædictum tempus emissa: quod finiri non debet, finita indulgentiæ consecutione, cum ab illa sit separabile, & indulgentiæ tempori non alligatum. Et confirmatur: quia in priuilegiis per Cruciatam concessis, ne aliquis, finito anno publicationis eis vteretur, expressit Pontifex finito anno cessare. Ergo, cum id non expresserit in hoc iubilio, censenda sunt post illius tempus perseverare. Præterea, ponamus, te tempore iubilii confessum non esse, eò quòd inuincibiliter ignorasti, te peccato mortali grauari, præstitisti tamen reliqua opera ad indulgentiam consequendam: postmodum verò recordaris peccatum commississe referuatum: certè illius peccati referuatio sublata non est, cum non sis ab illo neque indirectè absolutus: & tamen inquit Suarez tom. 4. de penitentia, disput. 31. section. 4. num. 20. te posse à quolibet Confessario approbato absolui ob ius per iubilium acquisitum. Ergo idem poteris quoad votorum commutationem, cum eodem tenore utraq; potestas concedatur.

10. Quarto dubitabis, an tibi absolutio à referuatis, & commutatio votorum concedi possit, antequam opera in iubilio præscripta præstes? Et ratio dubij est: quia potes iis impertratis ab indulgentiæ consecutione cessare: quod non videtur leue inconueniens, præcipuè cum hæc concedantur ob indulgentiæ consecutionem. Nihilominus certa sententia est, quam tract. de penit. firmatam reliquimus, te posse ante executionem operum in iubilio præscriptorum, absolutionem à referuatis & commutationem votorum obtinere, si intentionem habeas ea opera exequendi, & iubilium lucrandi: hæc enim intentio, vt bene inquit Suarez tom. 2. de relig. tract. de voto, lib. 6. cap. 16. num. 6. Sanchez lib. 4. de voto, cap. 54. n. 42. omninò necessaria est: quia hæc conceduntur, tanquam præparatoria ad iubilii consecutionem: & ob illius comparationem: deficientem autem intentionem comparandi iubilii, non possunt prædictæ potestates rationem præparationis habere, ac proinde cessare debent.

11. Quintò dubitabis, an stante intentione lucrandi iubilium, & virtute illius, obtenta absolutione à referuatis, & votorum commutatione, si postmodum iubilium non quaeras, reincidentas in eadem peccata, & censuras referuatas, votaque, quibus ligatus eras, reuiuiscant? Et quidem peccata semel remissa nullatenus redire posse est manifestum: quia in peccatis condicionali remissioni locus non est. Censuræ autem etsi redire possint, quando earum absolutio concessa est ad reincidentiam: at, cum in dicto iubilio is modus concedendi absolutionem non exprimitur, sicuti exprimitur in cap. *Eos, qui de sentent. excommunic.* nullum est fundamentum ad asserendum, te postmodum reincidente. Atque ita docent Nauarr. *miscell. de orat.* 93. num. 2. Cordub. *quæst.* 21. Henriquez lib. 6. de penitent. cap. 16. num. 6. & lib. 7. de indulgent. cap. 11. num. 4. Suarez tom. 4. de penitent. disp. 11. sect. 4. num. 5. & tom. 5. de censur. disp. 7. sect. 5. à num. 50. Emman. Sà verbo *Absolutio*, num. 19. Sanchez, aliis relatis, lib. 8. de matrimonio disput. 15. num. 20. & lib. 4. de voto, cap. 54. num. 44. Quinimò, si confessionem fecisti intentione quaerendi iubilium, tamen postmodum voluntatem mutasses, sublata est referuatio omnium peccatorum, si quæ fuerunt in confessione inuincibiliter oblita: quia Sacerdos virtute iubilii absolvens, & vices Pontificis gerens, intendit absoluerè, quantum potest: cum autem possit, quoad peccata oblita, te absoluerè ab illorum referuatione, (hæc enim absolutio non pendet ex absolutione directâ quoad culpam, omninò referuatio sublata est. Atque ita docet Sanchez dicto lib. 8. de matrim. disput. 15. num. 21. & lib. 4. de voto, cap. 54. num. 45. Si verò nullam confessionem fecisti: quia existimasti nullo mortali grauari peccata referuata permanent: quia referuatio non tollitur ipso facto per iubilium, sed per absolutionem sacramentalem, vt bene aduertit Sanchez loco alleg. Et ex alia parte cum iubilium non obtinueris, non acquisisti ius eligendi Confessorem, qui à prædictis te absoluat, ac proinde teneris ad Superiorem recurrere.

Quoad votorum commutationem ferè idem dicendum est facta absoluta commutatione, vota extincta esse, nec reuiuiscere, tamen postmodum iubilium non quaeris. Nam, esto, poterit Confessor vota commutare ea conditione, vt commutatio vim obrineat, peccatis his operibus, quæ in iubilio præscribuntur, & non aliter: at ex vi priuilegij non cogitur hoc modo commutationem facere, imò nec expedit: quare, si absolute commutationem feceris, voti extincta sunt, nec reuiuiscunt. Atque ita docent Henriquez lib. 7. de indulgentiis, cap. 11. numer. 4. & lib. 6. de penitentia, cap. 16. num. 6. Emman. Sà verbo *Absolutio*, num. 19. Suarez tom. 2. de religione, tract. de voto, lib. 6. cap. 16. num. 9. Sanchez lib. 8.

de matrimonio. disp. 15. num. 22. lib. 4. de voto. cap. 54. num. 49. & 50.

12. Verum, si tempore iubilii vota commutata non sunt; vel, quia consecutus iubileum commutationem non petiuit; vel, quia tu commutationem in posterum referuisti, intendens rem maturius confiderare: nequaquam potes tranflecto iubileum commutationem facere ei, qui iubileum consecutus non est, etiam si tempore iubilii absolutionem à peccatis impendisses: quia per absolutionem à peccatis vota non extinguuntur, sicuti extinguuntur referuatio, & ex alia parte non lucranti iubileum priuilegium obtinendi votorum commutationem non conceditur: ergo non est, vnde commutationem facere possis. Sic Suar. dicto cap. 16. n. 15. Sanch. dicta disp. 15. de matr. n. 23. & c. 14. n. 51.

13. Sextò dubitabis, an obtinens prædictam à referuatis absolutionem, seu votorum commutationem, tenearis sub graui culpa iubileum querere? Affirmat Suarez tanquam probabile, tom. 4. de poenitent. disp. 31. section. 4. num. 5. & tom. 2. de relig. lib. 6. de voto. cap. 16. num. 11. Dicitur quia videtur hoc beneficium tibi concedi sub eo pacto, & obligatione, vt iubileum consequaris; aliàs vt quid propositum consequendi iubileum requisitum est: Sed rectius Sanch. lib. 1. de matrim. disp. 43. num. 9. & lib. 8. disp. 15. num. 24. & lib. 4. de voto. cap. 54. n. 54. ab hac obligatione te eximit, eò quòd nullum sit firmum fundamentum illius astruende. Neque enim ex natura rei hæc obligatio consequitur, ob absolutionem, vel commutationem obtentam: sed optime concedi potest ea absolutio, & commutatio habenti propositum querendi iubileum, tamen si pactum, & obligationem de illius consecutione non faciat. Iubileus autem hanc obligationem non inducit. Ergo imponenda non est.

14. Septimò dubitabis an necessariò prædicta votorum commutatio facienda sit in confessione, vel possit fieri extra; Rationem dubitandi præstant illa verba Iubilii: *Postint approbatos Presbyteros eligere, qui eorum confessionibus diligenter auditis, licitò valeant ipsos à quibusvis peccatis, criminibus, censuris, &c. absoluerè, ac vota quacunque ab eis emissa, castitatis, & religionis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare.* Ex quibus verbis videtur necessariò inferri commutationem fieri non posse, quin prius peccata diligenter audiantur, & consequenter quin prius fiat confessio. Ablatiuus namque absolutus conditionem importat, leg. A restatore. ff. de condit. & demonstrat. Condiciones autem in specifica forma obseruari debent, leg. Qui hæredit 44. ff. eodem. Præterquam quòd clausula absoluta, & conditionans, posita in aliqua dispositione, ad omnia ibi disposita refertur, ex textu in cap. Secundo requiritur de appellat.

Sed oppositum verius censo cum Sanchez l. 8. de matrim. disp. 15. in fine, & disp. 16. n. 11. in fine. eò quòd illa verba, *eorum confessionibus diligenter auditis*, ad absolutionem à peccatis, quæ immediatè consequitur, referenda sunt, vt pote, quæ expostulat confessionem diligenter audire, non tamen referenda sunt ad votorum commutationem, quæ confessionem non expostulat: clausula namque conditionalis alicui dispositioni inferra ad omnia refertur, si in omnibus est æqua ratio. Secus verò si diuersa sit, vt bene Menoch. de præsumpt. l. 4. præsumpt. 181. num. 2. tunc enim solam dispositionem sibi immediatam afficit.

15. Octauò dubitabis, an à peccatis commissis spe obtinendi absolutionem virtute iubilii possis absolui; Dubitatio procedit quando iubileus nihil declarat, sicuti fit in hoc iubileo Compostellano, & Romano, & Bulla Cruciatæ. Prima sententia negat pro prædictis peccatis facultatem in iubileo concedi. Sic docuit Couar. l. 2. var. cap. 20. numer. 15. vers. Vigesimo sexto. Nauar. §. in Leuitico. notab. 31. numer. 7. Ludouic. Lop. instruat. conscient. 1. part. cap. 27. Cordub. in summ. quæst. 22. Menoch. lib. 5. præsumpt. 10. num. 6. Fundamentum præcipuum sumitur ex eo, quòd non videatur rationabiliter præsumi posse, intentionem Pontificis esse prædictam malitiam, & iniquitatem fouere velle. Foueret autem, si in prædictis iubilis ea esset concessa facultas. Ergo asserendum est, eam non esse concessam, Deinde colligere possemus, hanc non esse intentionem Pontificis: primò argum. textus in leg. 1. §. Hæc autem actio. ff. Si quis testamento liber esse iussus. ibi: *Qui hæc spe audactor factus est.* Et paulò infra: *Spe imminentis libertatis.* & cap. Illud §. Licet de Clerico excommunic. ministr. ibi: *illud autem, quòd sub spe veniæ.* Ex quibus colligitur, spe veniæ, aut indulgentiarum, peccantem dignum remissione non esse. Secundo, ex cap. fin. de immunitat. Ecclesiarum. vbi cauetur Ecclesiarum immunitate non gaudere, qui sub confidentia gaudendi illa delinquit. Tertio ex Trident. sessio. 24. de reformat. capit. 5. statuerente, cum qui copulam cum consanguinea habet, spe obtinendi dispensationem, difficilis ei concedi, debereque Pontifici delictum exprimere.

16. Nihilominus verum censo, à virtute supradictorum priuilegiorum absolutionem obtinere posse sic delinquentem,

vti docui Nauar. sibi contrarius l. 5. consilior. titul. de priuileg. consil. 10. numer. 3. & in §. In leuitico. notab. 34. numer. 6. aliter peccantem spe veniæ consequendæ leuius peccare, quam eum qui nulla spe veniæ concepta delinquit. Idem docet Cordub. sibi contrarius lib. de indulgent. quæst. 34. in fine. & quæst. 37. opposit. 3. Graffius lib. 1. cap. 13. numer. 59. Heuriqu. lib. 7. cap. 9. num. 4. Ludouic. Vega in respons. casuum. 2. p. cap. 2. Rutilius Benzonius de anno iubilii. lib. 5. cap. 15. dub. 24. Man Rodriguez in explicit. Bullæ. §. 9. numer. 99. Anastas. Germond. l. 2. de sacra immunitat. cap. 6. num. 88. Zenedo qq. canon. quæst. 25. num. 4. Sanchez lib. 4. de voto. cap. 54. num. 18. Fundamentum est: quia facultas ex prædictis priuilegiis concessa generalis est, indeterminate, & indistincta, comprehenditque quodlibet peccatum, siue spe absolutionis obtinendæ, siue non fuerit commissum, sicuti comprehendit facultas à Christo data Pontifici remittendi peccata in sacramento Poenitentia; tamen si ex confidentia obtinendi illorum remissionem parata fuerit: & sicuti comprehendit facultas, quam Pontifex Episcopus, & parochis concedit, quinimo & Religiosis absoluedi à peccatis.

17. Neque obstant in contrarium adducta: negamus namque ex prædicta generali facultate fouere malitiam, & iniquitatem delinquentium, aliàs Christus illam foueret, Sacramentum poenitentia; inficiens quòd abfit. Infirmitates enim ciuium tribuendæ non sunt gubernatori reipublicæ; remedia præparata habenti pro illarum medela. Textus autem, qui adducuntur ad probandum non esse intentionem Pontificis facultatem concedere ad illorum peccatorum absolutionem, possunt in contrarium retorqueri: ideo enim in illis specialibus casibus delictum sub spe indulgentia; impedit remissionem: quia sic expresse cauetur. Cùm autem in præsentem non caueatur, non est, vnde facultas generaliter concessa limitanda sit.

18. Nonò dubitabis, an omnia opera pro consecutione iubilii iniuncta, debeas in vna hebdomada exequi, vel possis partim in vna hebdomada, partim in altera præstare? Affirmat in eadem hebdomada omnia opera præstanda esse Henric. lib. 7. cap. 11. nu. 2. Sanctærel. lib. de iubileo. capit. 7. dub. 1. Mouentur, quia liberalis donatio non subsistit, nisi impleatur conditio sub qua fit leg. Si cum filius. §. Tertio decem. leg. Et generaliter. ff. de donat. leg. ff. de condit. ionib. ob causam. & aliis. At Pontifex videtur concedere iubileum sub ea conditione, vt omnia opera præscripta in eadem hebdomada fiat: inquit enim Pontifex: *Qui processioni interfuerint, vel Ecclesiam designatam visitauerint, & feria quarta sexta, aut sabbato alterius ex duabus hebdomadis ieiunauerint, pariterque sua peccata confessi, & à sanctissima Communione refecti fuerint, elemosinamque tribuerint, &c.* In quibus verbis expressè Pontifex postulat omnia ieiunia in altera ex duabus hebdomadis fieri. Ergo contra intentionem Pontificis, & conditionem requisitam procederet, sit ea ieiunia in vtraque hebdomada præstare; sicut si ea præstaret feria secunda, tertia, & quinta. At reliqua opera prædicta ieiunium iniungi debent, vt satis indicat aduerbium illud, *pariter*. Ergo omnia in eadem hebdomada sunt exequenda. Præterea iubileus necessariò obtinendus est in vna ex illis hebdomadis. At obtineri nequit, nisi opera iniuncta executioni mandentur: ergo in vna, & non in duabus hebdomadis debent mandari executioni.

19. Cæterum, etsi prædicta sententia, vt securior, consulenda sit, verius censo, re non esse obligatum omnia opera iniuncta intra eandem hebdomadam exequi. Sic docuit Bonnac. de indulgent. disp. 6. quæst. 1. p. 5. n. 34. Laym. l. 5. summ. tract. 7. c. 8. dub. 4. Moueor: quia loquens Pontifex de modo quo Romani obtinere hunc iubileum debent, qui norma est cæteris partibus extra vrbes; nullo modo attingit, vt in eadem hebdomada hæc opera omni præstentur: quinimò permittit ieiunia fieri in eadem hebdomada, in qua Ecclesia visitatur, vel in sequenti. Item permittit Communionem, quæ est opus ex iniunctis præcipuum, in sequentem Dominicam, vel in aliquem diem ex duabus hebdomadis differri, vt constat ex bulla. Ergo. Deinde, qui in qualibet ex duabus hebdomadis opera iniuncta exequitur, verum est in vno ex duabus hebdomadis exequi, tamen non omnia in eadem exequatur. Ergo satisfacti formæ concessionis. Adde, cum hæc interpretatio sit fauorabilis, nec Dei cultum diminuat, & consecutionem iubilii iuuare possit, præsumendum est, Pontificis intentionem illi esse conformem.

20. Neque opposita sententia rationes vrgent. Ad primò dicimus, ex tenore bullæ constare, ieiunia non esse necessariò exequenda in eadem hebdomada, in quo processioni assistis vel Ecclesiam visitas, tametsi omnia illa ieiunia in eadem hebdomada præstari debent ob similitudinem ieiuniorum, quæ in quatuor Temporibus anni præscribuntur. Præterquam quòd non videtur improbabile, te satisfacere posse, etiam in duabus hebdomadis ea compleas. Admissio tamen intra eandem hebdomadam ieiunia exequenda esse, non inde inferatur.

te obligatum esse reliqua opera in eadem hebdomada exequi: nam adverbium illud, *pariter*, annectit ieiuniis reliqua opera iniuncta quoad executionis obligationem: sed non quoad tempus: alias eodem die, quo est ieiunium, oporteret omnia exequi: quod nemo concedet.

Ad secundam admitto, in vna ex illis hebdomadis iubileum obtineri debere; nego tamen, inde inferri, omnia opera ad illius executionem in sola vna hebdomada præstanda necessario esse; sed solum inferitur in ea hebdomada, in qua obtinetur, oportere omnia opera executioni esse mandata: quod fieri optimè potest, tametsi in duabus hebdomadis ea omnia exequaris, modò in secunda hebdomada iubileum obtineas.

12. Decimò dubitabis, an astringaris obtinere iubileum in loco domicilij, Respondeo, in qualibet parte, in qua pu-

blicus fuerit, poteris Ecclesias designatas visitare, reliquaque opera iniuncta exequi: quia Pontifex loco domicilij concessionem non astringit. Quinimò existimo certum, si in loco domicilij publicatus iubileus fuerit, ibique processionibus assisteris, vel Ecclesias designatas visitaveris; tametsi reliqua opera ieiuniorum, elemosynæ, confessionis, & Communionis alibi præstes, te iubileum esse consecutum: quia in forma concessionis nullo modo cauetur, omnia opera præstanda esse in loco, vbi iubileus fuerit publicatus: neque id expediens esse videbatur, cum nullam specialem dignitatem opera iniuncta acquirant ex eo, quòd loco publicationis fiant, potius quàm in alio, quandoquidem eundem finem retinentur confectionis iubileum. Atque ita docent Laym. lib. 5. sum. tract. 7. cap. 8. dub. 5. Bonac. disputat. 6. de indulgentiis, quæst. 1. puncto 5. in fine.

